

Marek Florek

Kornacice, st. 1, gm. Opatów, woj.
tarnobrzeskie, AZP 86-70/15

Informator Archeologiczny : badania 30, 130-131

1996

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

KOLONIA

TOPORZYSZCZEWO, st. 4,

gm. Bądkowo,
woj. wrocławskie,
AZP 44-46/23

- osada kultury pomorskiej(?) (środkowy okres lateński)
- osada kultury przeworskiej(?) (młodszy okres przedrzymski)
- obiekty nowożytny (?)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w sierpniu przez mgr. Janusza Pietrzaka (Stowarzyszenie Naukowe Archeologów Polskich). Finansowane przez EuRoPol Gaz SA. Pierwszy sezon badań. Przebadano północno-zachodni skraj osady o powierzchni 650 m².

Odkryto 27 obiektów, które podzielić można na 4 grupy: 1) relikty wolno stojących pieców kopulowych, palenisko zewnętrzne i jamy odpadowe. Brak obiektów o charakterze mieszkalnym pozwala sądzić, że mamy tu do czynienia z gospodarczą częścią osady. Materiał zabytkowy pochodzi ze schyłkowej fazy kultury pomorskiej bądź wczesnej fazy kultury przeworskiej, osadnictwo zatem można datować na przełom środkowego i późnego okresu lateńskiego; 2) kilkumetrowe, stosunkowo wąskie i płytkie rowy o bliżej nieokreślonym przeznaczeniu, zapewne nowożytny, co sugeruje odkrycie w jednym z nich ułamka nowożytnego kafla piecowego; 3) relikty silnie zniszczonych przez uprawę roli obiektów, powstałych wtórnie do obiektów grupy drugiej; 4) relikty obiektów, których funkcji i chronologii nie da się określić ze względu na ich stan zachowania, brak materiału zabytkowego i kontekstu stratygraficznego z innymi obiektami.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Instytucie Archeologii Uniwersytetu Łódzkiego. Badania zakończono.

KONSTANTYNÓW

ŁÓDZKI, st. 18,

gm. loco,
woj. łódzkie,
AZP 66-50/38

- osada kultury lużyckiej (okres halsztacki)
- cmentarzisko kultury pomorskiej i kultury grobów kłoszowych (schyłek okresu halsztackiego – początek okresu lateńskiego)

Ratownicze badania wykopaliskowe, w wyniku kontroli konserwatorskiej na terenie dzikiej piasznicy na krawędzi doliny Neru, przeprowadzone w dniach od 11 do 22 czerwca przez mgr. Błażeja Muzolfę (Muzeum Archeologiczne i Etnograficzne w Łodzi). Finansowane przez PSOZ. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 4,5 ara.

Zlokalizowanych zostało 13 grobów pewnych i 1 prawdopodobny (w tej liczbie uwzględniono 2 groby pozyskane wcześniej przez pracowników Instytutu Archeologii Uniwersytetu Łódzkiego oraz 2 pozyskane po zakończeniu badań, w trakcie dalszego niszczenia stanowiska). Zidentyfikowano: grób skrzynkowy, grób jamowy podbrukowy, 2 groby popielnicowe (w tym 1 w obudowie kamiennej), 6 grobów podkłoszowych (w tym 1 symboliczny), 2 domniemane jamowe i 1 zniszczony całkowicie. Na ich wyposażenie składała się głównie ceramika, jedynie w dwóch grobach wystąpiły zabytki z brązu w postaci szpili o łabędziej główce i fragmentu szpili ze spiralnie zwiniętą tarczką. Poza tym odkryto kilkadziesiąt obiektów osadniczych starszych niż groby.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Archeologicznym i Etnologicznym w Łodzi. Wyniki badań zostaną opublikowane w „Pracach i Materiałach Muzeum Archeologicznego i Etnologicznego”, Seria „Archeologia”, nr 40, 1997/1998.

KORNACICE, st. 1,

gm. Opatów,
woj. tarnobrzeskie,
AZP 86-70/15

- cmentarzisko kultury pomorskiej (okres halsztacki D₂ – okres lateński B₂)

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone wiosną przez mgr. Marka Florka (Katedra Archeologii Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie). Finansowane przez PSOZ. Drugi sezon badań. Stanowisko odkryte w trakcie prac polowych jesienią 1988 r., badane ratowniczo w 1994 r. W sezonie 1996 przebadano powierzchnię 85 m².

Szacuje się, że między 1988 a 1996 r. na stanowisku zniszczonych zostało około 10 grobów przez przypadkowych „odkrywców”. W 1996 r. w centralnej części stanowiska wyeksploatowano 3 groby (nr nr 6, 7, 8 wg numeracji ciągłej, stosowanej od 1994 r., kiedy to w różnych częściach stanowiska odkryto 5 grobów podkłoszowych w obstawach kamiennych). Groby nr 7 i 8 były grobami popielnicowymi, składającymi się jedynie z popielnicy z kośćmi i nakrywającej ją misy. W przeciwieństwie do odkrytych poprzednio, nie miały one obstaw kamiennych. Grób nr 6 był grobem zbiorowym w obstawie kamiennej. Tworzyły go 2 groby podkłoszowe (6a, składający się z popielnicy nakrytej misą i klosza, oraz 6b, którego popielnica nakryta była trzema kolejno nałożonymi na siebie kłoszami) i grób 6c, w którym nakryta misą popielnica obłożona była kilkoma fragmentami dużego klosza. Między nimi oraz wśród kamieni obstawy znajdowało się co najmniej 10 naczyń zachowanych w całości bądź

w dużych fragmentach, w tym część celowo rozbitych i noszących ślady wtórnego przepalenia. W dwu przypadkach w większych naczyniach znajdowały się mniejsze. Całość otaczała zwarta obstwa kamienna o średnicy około 130 cm i wysokości 100 cm. Odkryte groby, podobnie jak te z 1994 r., należy datować na II-III fazę kultury pomorskiej, tj. okres halszacki D₂ – okres lateński B₁.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w PSOZ w Tarnobrzegu. Wyniki badań zostaną opublikowane w „Archeologii Polski Środkowowschodniej”, t. II, 1997.

Badania zakończono.

Koszanowo, st. 2,
gm. Pniewy, woj. poznańskie

patrz: neolit

KOZŁÓW, st. 22,
gm. Parysów,
woj. siedleckie,
AZP 62-73/20

- grób popielnicowy kultury grobów kloszowych (okres lateński)

Badania interwencyjne, przeprowadzone 12 listopada przez mgr Agnieszkę Martyniuk (PSOZ Siedlce). Finansowane przez PSOZ. Pierwszy sezon badań.

Pojedynczy obiekt odkryty podczas prac ziemnych przy budowie linii gazociągu Parysowo-Kozłowo. Fakt odkrycia został zgłoszony przez Komendę Policji w Garwolinie, po zatajeniu go przez inwestora (Urząd Gminy w Parysowie).

W chwili podjęcia badań widoczna była 1/3 jamy w przekroju poprzecznym po linii północ-południe. Zachowana część jamy grobowej miała średnicę 1,15 m, głębokość 0,60 m, jej strop znajdował się na głębokości 0,40 m. Wypełnisko barwy ciemnożółtej, miejscami szarobrązowej, słabo odcinało się od podłoża. W chwili interwencji w jamie nie stwierdzono zalegania materiału zabytkowego, ceramikę pozyskano z dna zalanego wodą wykopu, z hałdy i z depozytu policyjnego (ułamki klosza oraz fragmenty naczynia o wygładzanej powierzchni, zdobionej ornamentem rytym). W profilu dalszej części wykopu nie stwierdzono śladów innych obiektów archeologicznych.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w PSOZ w Siedlcach. Wyniki badań zostaną opublikowane w „Materiałach i Sprawozdaniach Rzeszowskiego Ośrodka Archeologicznego”, t. XVIII, 1997. Badania zakończono.

Krajnik Górny, st. 30,
gm. Chojnia, woj. szczecińskie

patrz: neolit

KRAKÓW-Biezanów, st. 20,
AZP 103-57/20

- ślad osadnictwa schyłkowopaleolitycznego
- osada neolityczna
- osada kultury lużyckiej (średkowa i późna epoka brązu – wczesna epoka żelaza)
- ślad osadnictwa kultury przeworskiej? (młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich)
- ślad osadnictwa nowożytnego (XV-XVI w.)

Sondażowe badania wykopaliskowe w związku z budową autostrady A4, przeprowadzone przez Krakowski Zespół do Badań Autostrad. Finansowane przez Agencję Budowy i Eksploatacji Autostrad. Złożono wykopy sondażowe o powierzchni 50 m².

Kraków-Kurdwanów, st. 12

patrz: średkowa i późna epoka brązu

KRAKÓW-Nowa Huta-
Wyciąże, st. 5,
AZP 102-58/4

- osada kultury ceramiki wstęgowej rytej (neolit)
- osada kultury lużyckiej (średkowa epoka brązu – wczesna epoka żelaza)
- osada z okresu wpływów rzymskich
- osada wczesnośredniowieczna

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 24 lipca do 30 sierpnia przez dr Małgorzatę Kaczanowską (Muzeum Archeologiczne w Krakowie Oddział w Nowej Hucie). Finansowane przez PSOZ. Dziesiąty sezon badań. Przebadano powierzchnię 200 m².

Odkryto 21 obiektów, pochówek zwierzęcy, 7 dolków postępujących i wkop współczesny. Trzy obiekty zawierały materiał z okresu neolitu, dwa z epoki brązu. Najwięcej, bo 5 obiektów związanych było z okresem lateńskim, 3 zaliczono do okresu wpływów rzymskich, również 3 – do okresu wczesnego średniowiecza. Materiału z sześciu obiektów nie udało się